

Schriftelijke vragen van de fractie van D66 betreffende ondermijning jeugdzorg, ingevolge artikel 34 van het Reglement van Orde van de raad

Apeldoorn, 8 november 2016

Geacht college,

Kinderen er weer bovenop helpen is sinds 1 januari 2015 een taak van de gemeente. Inmiddels hebben we veel ervaringen opgedaan met het dossier. Veel gaat goed, maar op zaterdag 5 november verscheen een artikel in NRC dat aanleiding geeft tot zorgen.¹ Gemeenten zouden op de stoel van de jeugdhulpverlener gaan zitten en zich inhoudelijk te veel met haar specialistische taak bemoeien. Dit soms tegen het belang van het kind en de wil van gekwalificeerde jeugdpsychiaters en jeugdpsychologen in.

Een voorbeeld: gemeenten zouden specialisten vragen of de behandeling van een kind na 12 sessies echt niet kan stoppen. D66 is bang dat de problemen van deze kinderen in de tussentijd groeien en zij uiteindelijk zwaardere zorg nodig hebben. Behandelaars zouden kritiek verzwijgen, uit angst geld mis te lopen.

Dit bericht leidt bij D66 tot zorgen. De zorg voor kinderen en hun ouders kan op deze manier een afweging worden tussen financiële besparing en noodzakelijke zorg voor het zieke kind dat kampt met een stoornis en de opgave om via sociale wijkteams en CJG kinderen zoveel mogelijk “aan de voorkant” te helpen.

D66 stelt daarom de volgende vragen aan het college:

1. Is het college op de hoogte van de berichtgeving zoals hierboven vermeld?
2. Wat is de mening van het college over het feit dat er direct gestuurd zou worden op een zo laag mogelijk aantal verwijzingen, omdat dit ‘kostentechnisch’ beter uitkomt?
3. Wat is de mening van het college over het dilemma dat de specialisten schetsen aangaande ouders, die door de wijziging van financieringsstromen, minder keuzevrijheid hebben en hierdoor feitelijk geen andere mogelijkheden hebben voor behandeling van hun kind dan de door de gemeente voorgeschreven werkwijze?

---

¹ I. Vriesema, ‘Macht gemeenten ondermijnt jeugdzorg’, *NRC Weekend* 5 november 2016 en I. Vriesema, ‘Jij hebt helemaal geen psychiater nodig, kind’, *NRC Weekend* 5 november 2016.
<https://www.nrc.nl/nieuws/2016/11/04/jij-hebt-helemaal-geen-psychiater-nodig-kind-5119661-a1530311>

4. Zijn er gevallen bekend van kinderen die door niet tijdige herkenning van de problematiek onnodig lang moeten wachten op passende hulp?
5. Herkent het college zich in de casuïstiek aangehaald in betreffende artikel, waar kinderen die specialistisch jeugdpsychiatrische of jeugdpsychologische hulp nodig hebben te lang blijven hangen in het eerstelijns circuit en als gevolg daarvan met spoed uit huis geplaatst moeten worden omdat hierdoor een onhoudbare situatie ontstaat?
6. Is het college het met D66 eens dat een ziek kind dat afhankelijk is van medische hulp, die ook zo snel mogelijk moet krijgen en niet afhankelijk mag worden gesteld van budgetsystematiek?

Wat ook uit de berichtgeving blijkt, is dat sommige gemeenten beperkingen stellen aan het toekennen van extra geld aan jeugdpsychiaters. Zo legt gemeente Utrecht de voorwaarde op dat een jeugdpsychiater pas geld krijgt wanneer er een intakegesprek wordt gevoerd samen met een medewerker van het wijkteam.

7. Is er in Apeldoorn ook sprake van een 'gecombineerde intake'? M.a.w.: heeft het college ook geld toegezegd aan jeugdpsychiaters onder de voorwaarde dat er een medewerker van het sociaal wijkteam, dan wel een medewerker van het CJG, deelneemt aan het intakegesprek?
  - 7a. Zo ja, in hoeverre is de verantwoordelijkheid en autonomie van de specialist voor het zelfstandig nemen van medische beslissingen gewaarborgd?
  - 7b. Zo ja, in hoeverre is daarbij de privacy van ouders en kinderen gewaarborgd?
8. In hoeverre is de kans aanwezig dat binnen sociale wijkteams, dan wel het CJG psychiatrische problematiek bij een kind niet als zodanig wordt herkend, waardoor doorverwijzing naar de juiste hulpverlener niet plaatsvindt of onnodig veel tijd kost?

D66 Apeldoorn
Paula Donswijk-Bot